

Zone libre

Árnyékra mozdultál. S árnyékkal

azonosított késztetésed.

A monumentális, még osztatlan

teret a körútról, aztán ablakban

féloldalt nézted: hagytad szét-

zuhanni. Falfirkákból növesztett

sziréna hangja, tollak sercegése.

És szerelmes voltál a lányba, mindig

csak abba az egybe, naponta

aki a lakásba is feljött, valamilyen

francia filmért, hogy ketten.

Valamilyen francia filmért,

hogy ketten, hozzá bort,

jóféle, fűszeres sajtot, egész

történeteket apákról és nagy-

apákról, egy herendi porcelán-

tálban *ezt a mindet elhozta.*

Ilyen törékeny estékről például

Szajna-partra omló Párizs, a *bulvár*,

az éjszakai fények. Bőr, felszínén

elcsúszó, végzetes érintések,

a tankoktól átmenetileg

szabadnak képzelt övezetben.